

בא ראה, בפתחלה פתוב ויכן ה' אלהים את הצלע, שאבא ואמא התקינו לה [בששים וארבעה קשומים. ויבאה בנימטרא עשרים וארבע]. ואחר כך ויבאה אל האדם. [הכניס אותה בחמשה קולות: (ירמיה כה) קול ששון וקול שמחה קול חנון וקול בלה קול מנחלות חתנים] להתקשר הפל פאחד ולהתחבר אחד באחד. והוא נותן [לה] מה שצריך.

דבר אחר אלהים הבין דרפה - פשהבת בבית אמא, היא מסתפלת בכל יום בכל מה שפתה צריכה, שפתוב (איוב כח) אלהים הבין דרפה. פיון ששתחברה בבעלה, הוא נותן לה כל מה שצריך ויתקן מעשיה. זהו שפתוב והוא ידע את מקומה [ופסוק זה נקשר בסודות עליונים] [ד"א פסוק זה נאמר על חכמה העליונה ונקשר בסודות עליונים, שחבר בנקדה הראשונה אין מי שידוע בה כלל, אבל אלהים הבין דרפה, זה העולם תבא. והוא זה הממיר מכל הממירים, הנסתר שנקרא הו"א ולא ידוע בשם].

כתוב וייצר ה' אלהים את האדם. פאן נתקן הכל בימין ובשמאל, והרי בארנו שנקלל ביצר הטוב, אבל וייצר ה' אלהים - ביצר טוב ויצר רע.

השלמה מההשמטות (סימן מ"ג) ס"א יצר טוב ויצר רע שהוא חדוה ומביא אותה אליו, ולמעלה צד הצפון ממש, שהוא חדוה בלי זחמה שהיצר הרע אחוז בו [כה]. בפתחלה, שפתוב (שיר ב) שמאלו פחת לראשי, ואחר כך וימינו תחבקני, ונתנת בין זמין לשמאל [וישמאל] [להוון], ולכן וייצר ה' אלהים, שם מלא לגבי שני צדדים אלו. את האדם וכו': ע"כ מההשמטות.

רמה? אלא יצר טוב לו לעצמו, יצר הרע לעורר אליו את נקבתו [ס"א ועוד שמאל מתעורר תמיד לנקבה]. סוד

תא חזי, בקדמיתא כתיב ויכן יי אלהים את הצלע. דאבא ואמא אתקינו לה [בארבע ועשרים קשומין. ויבאה בגי' ארבע ועשרים] וילכתו ויביאה אל האדם [ועאלא ליה בחמש קלין (ירמיה כה) קול ששון וקול שמחה קול חנון וקול בלה קול מנחלות חתנים] לאתקשרא כלא כחדא ולא תחברא חד בחד. והוא יהיב (ליה) מה דאצטריך.

דבר אחר אלהים הבין דרפה, פד ברפא בבי אמא, היא אסתפלא בכל יומא בכל מה דבעיא ברפא דכתיב, (איוב כח) אלהים הבין דרפה, פיון דחברת לה בבעלה הוא יהיב לה כל מה דבעיא ויתקן עובדהא, הדא הוא דכתיב והוא ידע את מקומה (והוא קרא ברזו עליון אתקשר) (דף מט ע"א) (ד"א האי קרא על חכמתא עלאה אתמר ואתקשר ברזו עליון, דהא נקודה קדמא לית מאן דידע בה כלל, אבל אלהים הבין דרפה דא עלמא דאתי, והו"א דא ממירא דכל ממירין סתימא דאקרי הו"א ולא ידוע בשמא).

כתוב וייצר יי אלהים את האדם. הכא אשתכלל בכלא בימינא ובשמאלא, והא אוקימנא דאתכליל ביצר הטוב, אבל וייצר יי אלהים ביצר טוב וביצר רע.

השלמה מההשמטות (סימן מ"ג)

ס"א יצר טוב ויצר רע דאיהו חדוה ואיתי לה לגביה, ולעילא סטרא דצפון ממש דאיהו חדוה בלא זחמה דיצר הרע אחיד ביה (נ"א כה). בקדמיתא דכתיב שמאלו פחת לראשי וילכתו וימינו תחבקני ואתייהיבת בין ימינא לשמאלא (נ"א ושמאלא) (לא תזנא) ועל דא וייצר יי אלהים שם מלא לגבי תרין סטרין אלין. את האדם וכו' (עד כאן מההשמטות)

אמאי, אלא יצר טוב ליה לגרמיה. יצר הרע לאתערא לגבי נוקביה. (ס"א ומסמר שמאלא אתער תדיר לגבי נוקבא), רזא דמלה מפאן אוליפנא

דְּצָפוֹן אֲתַעַר תְּדִיר לְגַבֵּי נוֹקְבָא וְאֲתַקְשֶׁר בְּהֵדָה וּבְגִין כֶּךָ אֲתַקְרִיאַת אִשָּׁה.

וְתָא חֲזִי, יֵצֵר טוֹב וְיֵצֵר הָרַע בְּגִין דְּאֲתִיִּיְהַבַת נוֹקְבָא בִּינֵיִיהוּ (נ"א דְנוֹקְבָא

אֲתַבְלִילַת כְּהוּ) וְאֲתַקְשֶׁרָא בְּהֵדִיִּיהוּ, וְלֹא מִתְקַשְׁרָא עַד דְּיֵצֵר הָרַע אֲתַעַר לְגַבְהָ וּמִתְקַשְׁרֵן דָּא

בְּדָא. וְכִיּוֹן דְּמִתְקַשְׁרֵן דָּא בְּדָא, כְּדִין אֲתַעַר יֵצֵר טוֹב דְּאִיהוּ חֲדוּהָ וְאִיִּתִּי לָהּ לְגַבְיָהּ (וּבְדִין

אֲתִיִּיְהַבַת בִּינֵיִיהוּ לְאֲתַקְנָא, וְעַל דָּא וְיֵצֵר יי אֱלֹהִים שֵׁם מְלֵא לְגַבְיָהּ יֵצֵר טוֹב

וְיֵצֵר רַע) (ד"א וְלַעֲיָלָא סְטָרָא דְצָפוֹן מִמֶּשׁ דְּאִיהִי חֲדוּהָ בְּלֹא זִוְחָמָא דְיֵצֵר הָרַע אַחֲרֵי כֵּה בְּקַרְמִיתָא, דְּכַתִּיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) שְׂמַאלוֹ תַּחַת לְרַאשֵׁי וּלְכַתֵּר וְיַמִּינוֹ תַּחֲבֻנְקֵי, וְאֲתִיִּיְהִיבַת בִּין יַמִּינָא וּשְׂמַאלָא לְאֲתַקְנָא, וְעַל דָּא

וְיֵצֵר יי אֱלֹהִים שֵׁם מְלֵא לְגַבֵּי תְרִין סְטָרִין אֵלִין).

אֵת הָאָדָם הָא אֹוקִימָנָא. אָבֵל דְּכַר וְנוֹקְבָא כְּחֻדָּא (ד"א וְלֹא כְּהוּ) מִתְפָּרֵשֵׁן לְמַהוּי אִפִּין

בְּאִפִּין. מַה כְּתִיב עֶפְר מִן הָאָדָמָה הַשְּׁתָּא קִיִּימָא לְאֲתַקְנָא. תָּא חֲזִי אֲתַתָּא כַּד אֲתַחֲבַרַת

בְּבַעֲלָהּ, אֲתַקְרִיאַת עַל שֵׁם בְּעַלָּהּ, אִישׁ אִשָּׁה, צְדִי"ק צְד"ק, אִיהוּ עוֹפֵר וְאִיהִי עֶפְר. (ד"א ל"ג) (וּבְדִין) אִיהוּ צָבִי וְאִיהִי צְבִיָּהּ (ד"א כְּמַח דְּאֵת אַמְר)

(יחזקאל כ) צָבִי הִיא לְכָל הָאָרְצוֹת.

כְּתִיב, (דברים טז) לֹא תִטַּע לָךְ אֲשֶׁרָה כָּל עֵץ אֲצֵל מִזְבַּח יי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָּךְ.

אֲצֵל מִזְבַּח, וְכִי לַעֲיָלָא מְגִיָּה אוּ בְּאֲתַר אַחֲרָא מֵאֵן שְׂרִיָּה. אֵלָא הָא אֹוקִימָנָא אֲשֶׁר

דָּא בְּעַלָּה דְּאֲתַתָּא (ד"א ה"א) אֲתַקְרִיאַת עַל שׁוֹם בְּעַלָּה אֲשֶׁרָה. (נ"א תְּרִי חַם אֲשֶׁר ה"א) וְעַל דָּא כְּתִיב,

לְבַעַל וְלֹאֲשֶׁרָה. בְּגִין כֶּךָ כְּתִיב לֹא תִטַּע לָךְ אֲשֶׁרָה כָּל עֵץ אֲצֵל מִזְבַּח יי אֱלֹהֶיךָ.

לְקַבֵּל (נ"א אֲשֶׁרָה) אֲתַר דִּהִיּוּא מִזְבַּח יי, דִּהָא מִזְבַּח יי אִיהוּ קִיִּימָא עַל דָּא, וְעַל דָּא לְקַבְּלָהּ

לֹא תִטַּע לָךְ אֲשֶׁרָה אַחֲרָא.

הַדְּבָר, מִכָּאֵן לְמַדְּנוּ שְׂצָפוֹן מִתְעוֹרֵר תְּמִיד לְנִקְבָּה וְנִקְשֶׁר עִמָּה, וְלָכֵן נִקְרֵאת אִשָּׁה.

וְכֹא וְרָאָה, יֵצֵר טוֹב וְיֵצֵר הָרַע, מְשׁוּם שֶׁהִנְקָבָה נִתְּנָה בִּינֵיהֶם (נ"א שְׁנִקְבָה נִכְלַלַת בְּחַם) וְהִתְקַשְׁרָה עִמָּם,

וְלֹא מִתְקַשְׁרַת עַד שֶׁיֵּצֵר הָרַע מִתְעוֹרֵר אֵלֶיהָ וּמִתְקַשְׁרִים זֶה בְּזֶה, וְכִיּוֹן שֶׁמִּתְקַשְׁרִים זֶה בְּזֶה,

אִזּוּ מִתְעוֹרֵר יֵצֵר הַטּוֹב שֶׁהוּא חֲדוּהָ וּמִכִּיָּא אוֹתָהּ אֵלָיו, [וְאִזּוּ נִתְּנָת בִּינֵיהֶם לְחַקוּן. וְעַל זֶה וְיֵצֵר ה' אֱלֹהִים שֵׁם מְלֵא אֵלָיו

יֵצֵר טוֹב וְיֵצֵר רַע] (ד"א וְלַמְעַלְהָ עַד הַצָּפוֹן מִמֶּשׁ שְׂהִיא חֲדוּהָ בְּלִי זִוְחָמָא, שְׂצָר הָרַע אוֹתוֹ כֵּה בְּתַחֲלָה, שְׂקֻחוֹב (שִׁיר ב) שְׂמַאלוֹ תַּחַת לְרַאשֵׁי.

וְאַחֲרֵי כֵּךְ וְיַמִּינוֹ תַּחֲבֻנְקֵי, וְנִתְּנָת בִּין יַמִּין וּשְׂמַאל לְחֻזוֹן. וְעַל זֶה וְיֵצֵר ה' אֱלֹהִים, שֵׁם מְלֵא לְגַבֵּי שְׁנֵי הַצְּדִדִים הַלְלוּ).

אֵת הָאָדָם, הָרִי בְּאָרְנוּ, אָבֵל זָכָר וְנוֹקְבָה כְּאַחֲד, (וְלֹא חִיין) נִפְרָדִים לְהִיּוֹת פְּנִים בְּפְנִים. מַה כְּתוּב?

עֶפְר מִן הָאָדָמָה. עַכְשָׁו עוֹמֵד לְהִתְקִין. בֹּא תִרְאֶה, כְּשֶׁאִשָּׁה מִתְחַבַּרַת בְּבַעֲלָהּ, הִיא נִקְרֵאת

עַל שֵׁם בְּעַלָּה. אִישׁ אִשָּׁה. צְדִי"ק צְד"ק. הוּא עֶפְר וְהִיא עֶפְר. [וְאִזּוּ] הוּא צָבִי וְהִיא צְבִיָּהּ, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (יחזקאל ב) צָבִי הִיא לְכָל הָאָרְצוֹת.

כְּתוּב (דברים טז) לֹא תִטַּע לָךְ אֲשֶׁרָה כָּל עֵץ אֲצֵל מִזְבַּח ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָּךְ. אֲצֵל מִזְבַּח - וְכִי לְמַעַל מִמְּנוֹ אוּ בְּמִקוֹם אַחֵר מִי הַתִּיר? אֵלָא הָרִי בְּאָרְנוּ, אֲשֶׁר זֶה בְּעַלָּה, שֶׁהִיא הִיא נִקְרֵאת עַל שֵׁם בְּעַלָּה אֲשֶׁרָה

[נ"א תְּרִי חַם אֲשֶׁר ה"א], וְעַל זֶה כְּתוּב (מלכים ב-בג) לְבַעַל וְלֹאֲשֶׁרָה. מְשׁוּם כֶּךָ כְּתוּב לֹא תִטַּע לָךְ אֲשֶׁרָה כָּל עֵץ אֲצֵל מִזְבַּח ה' אֱלֹהֶיךָ, כְּנִגְדֵי הַמִּקוֹם שֶׁל אוֹתוֹ מִזְבַּח ה',

שְׂהִרֵי מִזְבַּח ה' הוּא עוֹמֵד עַל זֶה, וְעַל זֶה כְּנִגְדֵיהָ לֹא תִטַּע לָךְ אֲשֶׁרָה אַחֲרָת.

אֲשֶׁרָה אַחֲרָת.